

принадність архітектури XV століття становить її постійне тяжіння до прикрашеності багатством декору.

Для теоретиків мистецтва Відродження завданням архітектури і будівництва було служіння людині. Цим і визначаються закономірності архітектури та пластики Ренесансу.

Італійська архітектура відкрила нову еру в історії європейського мистецтва. Архітектурні тенденції другої половини XV в архітектурі середньої Італії.

Архітектура раннього Відродження була швидше архітектурою окремої будівлі, ніж ансамблю, хоча в теорії важливе місце займала концепція ідеального плану міста.

Найбільш яскраві представники епохи Відродження: Філіппо Брунеллескі, Мікелоццо ді Бартоломео, Баттіста Альберті.

Філіппо Брунеллескі воскресив античні традиції. Творчість Брунеллескі пройнята глибоким розумінням гармонійної природи античної архітектури, раціональної ясності її тектонічних принципів. Найвідоміші архітектурні проекти цього зодчого.

Одним із зачинателів раннього Відродження є Мікелоццо ді Бартоломео, який дав розробки ряду нових архітектурних ідей. Він увійшов в історію італійської архітектури насамперед, як один із творців ренесансного типу міського будинку-палаццо. Найвідоміші архітектурні проекти цього зодчого.

Баттіста Альберті – новий тип архітектора-вченого, чия практична діяльність невіддільна від розроблених ним теоретичних принципів і гуманістичних знань. Це перший італійський архітектор, що орієнтується насамперед на давньоримську спадщину, глибоко й органічно зрозумів функціональний і естетичний зміст архітектурних форм римського будівництва, оперував ними з блискучою впевненістю і точністю. Найвідоміші архітектурні проекти цього зодчого.

ШКОЛА «BAUHAUS» ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДИЗАЙН У СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ

Севрюкова В.С.

Науковий керівник – Манохін В.П., доцент

Баухауз був осередком багатьох ідей авангарду і революційних ідей 20-х років XX ст. Новий стиль, теоретичні посилки якого часто зводяться до гасла «функціоналізм», тобто що улітарно, зручно і красиво. Однак кращі твори функціоналізму красиві тому, що дизайнери мають смак і художнє відчуття. Баухауз намагався знайти взаємини з життям на естетичному рівні.

Девіз Баухауза: «Нова єдність мистецтва і технології». Його ідеї вплинули на архітектуру сучасних офісів, промислових підприємств та інших громадських приміщень, важливою рисою яких була функціональність. Кредо Баухауза мало на увазі, що в одному об'єкті повинні втілюватися результати роботи художника, ремісника і технолога. Дана тенденція вплинула на всі види мистецтва і проявилася практично у всіх сферах: від реклами до виробництва різних предметів інтер'єру.

Завданням своєї діяльності представники Баухауза вважали вдосконалення форм навколишнього світу, проектування промислових виробів, усвідомлюючи відповідальність не тільки перед суспільством, але і перед окремою людиною. Таким чином, ідеологи сподівалися позбутися обмеженості і зробити крок вперед.

Ідея створення Баухауз належала Вальтеру Гропіусу, німецькому архітекторові, який мріяв про школу мистецтва і дизайну здатну змінити світ. Баухауз був заснований в Веймарі. За період розвитку школа мала трьох керівників: Вальтер Гропіус, Ханнес Мейер, Людвіг Міс ван дер Роє. Так само викладанням займалися багато провідних архітекторів і художників-авангардистів. Баухауз став першою школою, яка позбулася традиційних принципів художнього викладання. Всі дисципліни були новаторськими, авторськими і повинні були сприяти створенню тотального витвору мистецтва.

Концепція Баухауза полягала в проектуванні доступних красивих і зручних (функціональних) предметів широким масам. Естетична концепція: строгість, простота і зручність. Основними ідеями були ідеї збірного будинку, введення наукового аналізу в проектування, з'єднання практичного досвіду і навчання, залучення студентів до реальної життєвої ситуації, акцент на конструкції, фактурі, естетиці.

Вальтер Гропіус був натхненний ідеєю модерну: використання машин, мінімум декору, функціональність, скорочення розриву між промисловістю і дизайном. Програмним для нового, раціоналістичного напрямку архітектури стала будівля Баухауза в Дессау, створена Гропіусом у вигляді системи пов'язаних об'ємів різної висоти.

Іншим важливим центром формування раціоналістичного напрямку архітектури став Веркбунд і організація його виставки сучасного житла в Вейсенхофі. Метою виставки було показати образ житлових будинків, придатних для серійного будівництва і головним архітектором став Людвіг Міс ван дер Роє. Автор вперше звернувся до принципу гнучкого планування, де тільки габарити квартири, входи, санітарні вузли та кухні були закріплені. Єдиною обов'язковою умовою був плоский дах.

Ці ідеї є результатом часу, епохи і творчого генія представників Баухауза. Експериментальний елемент ідей і практики Баухауза залишив величезний слід в архітектурі та містобудуванні. Поява школи і стилю Баухауз дало підставу для зародження сучасного архітектурного мистецтва і створення відповідного предметного середовища. Доказом цього є новий район приватної забудови на півдні Ваймара, де кожен будинок являє собою реалізацію чистої ідеї Баухауза: єдність мистецтва і техніки.

ГАРМОНІЗУЮЧІ ЗАСОБИ АРХІТЕКТУРИ МОДЕРНА

Хабарова К.А.

Науковий керівник – Манохін В.П., доцент

Наприкінці XIX ст. в архітектурній практиці України панували історизм і еклектизм. Пошук нових форм, зміни у конструюванні і винахід більш сучасних матеріалів потребували наукового опрацювання. Думки з цього приводу були висловлені і теоретично осмислені у працях архітекторів О.І. Бернардацці, О.В. Кобелева, П.Ф. Альошина.

О.М. Бекетов писав: "Новий стиль цієї архітектури, маючи, як відомо, в основі класичні форми, модернізовані легкими карнизами з великими виступами і багатого, але суворої орнаментикою з рослинного світу в поєднанні з широкими поясами барельєфів і скульптури, отримав дуже широке розповсюдження на всьому Заході, а також у нас на самому початку XX століття". Часті закордонні поїздки провідних українських архітекторів дозволяли знайомитися зі зразками новітнього стилю в Західній Європі. Властива рослинам криволінійність форм і ліній, випадковий характер їх переплетення, мальовничості, стають джерелом мови нового стилю.

У рамках загального напрямку модерну на Україні можна виділити чотири творчі школи: київська, харківська, львівська та одеська. Київська школа характерна найбільш яскравими творами, які в початковий період відрізняються витонченістю форм і ліній, експресивністю і активним зверненням до природних форм. Для харківської школи модерну характерні твори другого періоду, кращим з них властиві індивідуалізовані риси, що відображають не стільки європейські прототипи, скільки особисті творчі можливості авторів. Одеська школа зазнала найбільш потужного впливу традицій історизму і відгукнулася на модерн найбільш слабо. Львівська школа модерну розвивалася у Львові, Чернівцях та інших містах Західної України, перебуваючи під прямим впливом «Віденського сецесіону», і в той же